

Sag T-87/94

J.C. Blom m.fl.

mod

**Rådet for Den Europæiske Union og
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Erstatningssøgsmål — ansvar uden for kontraktforhold — mælk —
tillægsafgift — referencemængde — producenter, der har påtaget sig en
ikke-markedsføringsforpligtelse — SLOM 1983-producenter — ingen genoptagelse
af produktionen ved forpligtelsens ophør«

Rettens dom (Femte Afdeling) af 30. maj 2006 . . . . . II - 1387

Sammendrag af dom

*Ansvar uden for kontraktforhold — betingelser — institutionernes ulovlige adfærd
(Art. 288, stk. 2, EF; Rådets forordning nr. 857/84 og nr. 2187/93)*

II - 1385

Fællesskabet ifalder i forhold til mælkeproducenter, som havde påtaget sig en ikke-markedsføringsforpligtelse, et ansvar i forhold til hver producent, der har lidt et tab som følge af at være forhindret i at levere mælk i henhold til forordning nr. 857/84 om almindelige regler for anvendelsen af den i artikel 5c i forordning nr. 804/68 omhandlede afgift på mælk og mejeriprodukter. Dette ansvar er begrundet i en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Princippet kan imidlertid kun gøres gældende imod fællesskabsbestemmelser, såfremt Fællesskabet selv tidligere har skabt en situation, som kan give grundlag for en berettiget forventning.

De producenter, hvis forpligtelse udløb i 1983, kan således kun støtte et erstatnings-søgsmål på en tilsidesættelse af det nævnte princip, såfremt de godtgør, at grundene til, at de ikke genoptog mælkeproduktionen i referenceåret, havde forbindelse med, at de havde indstillet denne produktion i en vis periode, og at det på grund af tilrettelæggelsen af denne produktion var umuligt for dem straks at genoptage den. Følgelig skal disse producenter bevise, at de klart har

tilkendegivet deres hensigt til at genoptage mælkeproduktionen ved udløbet af deres ikke-markedsføringsforpligtelse.

I denne forbindelse godtgør den omstændighed, at producenten senere opnåede en midlertidig referencemængde, der efterfølgende blev ændret til en endelig referencemængde, ikke i sig selv, at producenten ved ikke-markedsføringsforpligtelsens ophør havde til hensigt at genoptage mælkeproduktionen.

På samme måde kan den omstændighed, at en producent modtog et erstatningstilbud i henhold til forordning nr. 2187/93 — om tilbud om erstatning til visse producenter af mælk og mejeriprodukter, som midlertidigt har været forhindret i at udøve deres virksomhed — ikke udgøre et bevis for, at der foreligger alle de nødvendige betingelser for, at Fællesskabets ansvar er godtgjort i forhold til den påberåbte skade.

(jf. præmis 103, 104, 107, 108, 119 og 124)